

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010413
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614010413.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 26. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejednal sťažnosť O. F. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/29/2014 z 28.1.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť O. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. uložil O. F. stavné ochranné psychiatrické liečenie.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že obvinená O. F. bola stíhaná pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši sp.zn. 1Pv 497/14/5505 z 19.12.2014 bolo trestné stíhanie obvinenej O. F. zastavené z dôvodu, že v čase činu nebola pre nepríčetnosť trestne zodpovedná. Dňa 31.12.2014 prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal Okresnému súdu Liptovský Mikuláš návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenia O. F. ústavnou formou. Vzhľadom na závery znaleckého posudku znalcov psychiatrov a výpoveď znalkyne MUDr. Bertý Skusilovej dospel k záveru, že O. F. je potrebné uložiť ústavné ochranné psychiatrické liečenie, pretože jej pobyt na slobode je nebezpečný a jej duševná choroba si vyžaduje psychiatrickú liečbu. Podľa vyjadrenia znalkyne pri možnej ambulantnej liečbe však nie je taký priestor pre psychoterapeutické vedenie systematického charakteru. V prípade dodržania všetkých odporúčaní znalkyňa nevylúčila ani úspešnosť ambulantnej psychiatrickej liečby, avšak podľa jej názoru sa lepší efekt dosiahne ústavnou liečbou. Za vhodné považuje znalkyňa začať s ústavnou liečbou, pričom by táto neskôr mohla pokračovať v ambulantnej forme.

Proti uzneseniu okresného súdu podala sťažnosť O. F., ktorú odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnosti poukázala práve na vyjadrenie znalkyne, že pri dodržaní všetkých odporúčaní ošetrojúceho lekára je u O. F. možná aj ambulantná forma liečby. Poukázala, že v súčasnej dobe sa dobrovoľne podrobuje liečbe u MUDr. E. V.. K sťažnosti pripojila aj lekárske správy o návštevách u lekára. Pokiaľ sa v minulosti liečila u MUDr. B., išlo len o návštevy a bolo to len z jej vlastnej aktivity. Nemala žiadnu povinnosť chodiť na kontroly. Keďže sa domnieva, že neexistuje konkrétny dôvod na uloženie ústavnej formy liečby, navrhla, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a aby rozhodol o uložení ambulantného ochranného psychiatrického liečenia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak táto nie je dôvodná.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v posudzovanej veci ide o prípad, ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Tieto skutočnosti bezpečne a jednoznačne vyplývajú zo spisového materiálu. Podrobne na ne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd, a preto krajský súd v zásade ohľadom tejto skutočnosti na tieto dôvody odkazuje.

Pokiaľ ide o samotný výrok napadnutého uznesenia o uložení ústavnej formy ochranného psychiatrického liečenia O. F., aj tento považuje krajský súd za zákonný a majúci dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch. Skutočnosti, ktoré uviedla O. F. ohľadom svojej dobrovoľnej liečby u psychiatra boli známe aj znalkyni MUDr. Berte Skusilovej, vypočutej pred prvostupňovým súdom, ktorá pri svojich záveroch na ne prihliadala. Aj keď sa znalkyňa vyjadřila, že nemožno vylúčiť úspešnosť ambulantnej liečby u obvinenej v prípade dodržania všetkých odporúčaní, zároveň konštatovala, že považuje za vhodnejšie začať s ústavnou liečbou, ktorá by potom pokračovala prípadne v ambulantnej forme, čím sa dosiahne lepší efekt liečby. Znalkyňa ďalej uviedla, a prvostupňový súd na to správne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia, že pri ústavnej forme liečby je možné realizovať psychoterapeutické vedenie systematickejšieho charakteru ako v prípade ambulantnej liečby. Preto sa podľa znalkyne dostaví efekt liečenia skôr pri ústavnej forme liečby.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti aj krajský súd dospel k záveru, že hoci nemožno vylúčiť aj možnosť liečby ambulantnou formou za určitých podmienok u O. F., z vykonaných dôkazov je zrejmé, že pre efektívnejšie dosiahnutie účelu liečby u O. F. je vhodná ústavná forma psychiatrickej liečby.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výrok napadnutého uznesenia za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a sťažnosť O. F. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.